

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Велико Търново , 14.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН

СЪСТАВ в публично заседание на четиринадесети юни, през две хиляди

двадесет и първа година в следния състав:

Председател: КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА

Членове: КРАСЕН ГЕОРГИЕВ
ПЛАМЕН ПОПОВ

при участието на секретаря ГАЛЯ Г. СТАНЧЕВА
в присъствието на прокурора Антоанета Г.а Чакърва (АП-Велико Търново)
като разгледа докладваното от КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА Наказателно дело за
възобновяване № 20214000600148 по описа за 2021 година

Подадено е искане от Л.. В. Й. на основание чл.422 ал.1, т.5 НПК с искане за възобновяване на наказателно производство по ВНОХД № 203 /2020 г. на Окръжен съд Ловеч и по НОХД № 198/2018 г. на РС Луковит. Посочени са касационните основания по чл.348 ал.1 т.1, т.2 и т.3 НПК. Оплакванията за неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила са насочени към постановената от въззивния съд присъда в частта, с която е потвърдената присъдата на първата инстанция. Допуснати са нарушения на чл.13 и на чл.14 НПК за обективно, всестранно, пълно изследване на всички обстоятелства по делото за разкриване на обективната истина, съгласно чл.107 от НПК още при разглеждане на делото в първата инстанция, довело до погрешен оценъчен подход на установената доказателствена съвкупност, при непълнота на същата относно обективната страна на деянието и до безкритично приемане на обвинителната теза.

Във въззивната инстанция е констатирано, че иззетите боеприпаси са посочени по различен начин в протокола за претърсване и изземване на л.4 от ДП, в приемо - предавателния протокол между св.Г. и разследващия полицай К., както и в съставената разписка за отговорно пазене между разследващия полицай и полицейски служител Д. при РУ МВР Луковит. Св.Л. - домакин на РУ МВР Луковит при разпита е предоставил боеприпаси в незапечатани пликове, които сам е поставил в тях. Същият е потвърдил, че ги е завел в дневник по брой и вид без да се посочи по кое производство са тези веществени доказателства. При това положение въззивната инстанция е следвало да ги изключи от доказателствения материал.

Цитира се практика на ВКС, според която протоколите за доброволно предаване, както и протоколите за претърсване и изземване са вид писмени доказателствени средства, като за тях са приложими общите правила на НПК, посочени в чл. 127 - чл. 131 от НПК.

На следващо място в искането се сочи, че следва да се прави разлика между протоколите за претърсване и изземване в неотложен случай с последващо одобрение от съда като писмени доказателствени средства за извършеното действие по разследването и приобщените чрез тях веществени доказателства. Същите са автономен носител на информация, която стига до участниците в процеса чрез тяхното прилагане към делото. Уредени са хипотезите, когато приобщаването на веществените доказателства става опосредено чрез веществени доказателствени средства. Протоколите за доброволно предаване не възпроизвеждат доказателства, а само им дават процесуална легитимация, като установяват връзката на материалния факт с обстоятелствата по делото. Веществените доказателства могат да бъдат приобщени чрез писмени доказателствени средства като протоколи за оглед, за претърсване или изземване, а така също и чрез веществени доказателствени средства като фотоснимки, диапозитиви, планове, схеми и др. Следователно събирането на веществени доказателства може да се осъществи чрез различни доказателствени способности.

Протоколът за претърсване и изземване в неотложен случай с последващото му одобрение от 19.01.2018 г. не съдържа информация как са съхранени предадените вещи, за да може коректно да се проследи движението им в хода на досъдебното производство. Това е достатъчно за изключването им от доказателствената съвкупност, което не е извършено от въззивната инстанция и по този начин е допуснато съществено процесуално нарушение.

В показанията си св. Д. твърди, че е получил боеприпасите от разследващия полицай, завел ги е в Книга инструкция образец 7, след което ги е предал на домакина. Последният твърди, че е съхранявал в метална каса голям брой боеприпаси, които се индивидуализират само по количество и вид. Не могат да бъдат приети и описаните обстоятелства по спазването на изисквания на Заповед с № Из- 2263/06.11.2012 г. на МВР, което е неотносимо по направените възражения. Протоколът за претърсване и изземване в неотложен случай с последващо съдебно одобрение трябва да гарантира изискването на чл. 110, ал. 2 от НПК веществените доказателства да се приложат към делото, като се вземат мерки да не се повредят или изменят. В настоящия случай има основание да се счете, че това е станало въпреки подробното описание на боеприпасите, но начина им на съхранение изцяло компрометира спазването на този принцип.

Наведено е оплакване за явна несправедливост на наложените наказания. Налице са смекчаващи обстоятелства, които са чистото съдебно минало, много добри характеристични данни, влошено здравословно състояние /пенсионер по болест/, упражняване на обществено полезен труд до настъпване на заболяването му- инвалид втора група, обуславят определяне на наказания при многобройни такива и превес на смекчаващите обстоятелства, като наложените наказания не са съответни на степента на обществена опасност на деянието и дееца, както и на целите по чл. 36 от НК. Искане за приложението на чл. 55 НК, което се явява касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК. Моли да постановите решение, с което да се уважи направеното искане за възобновяване на наказателното дело и на основание чл.425 ал.1 т.1 от НПК да се

отмени постановената присъда със съответните последици.

В съдебно заседание адвокат С.Ц., упълномощен защитник на осъдения Л.. В. Й. поддържа искането. Излага съображения в негова подкрепа, като моли да се уважи.

Представителят на Апелативна прокуратура заема становище, че искането на осъденото лице е неоснователно, като не се допуска възобновяване на наказателното производство.

В правото си на последна дума искателят Л.. В. Й. моли да бъде оправдан, тъй като се счита за невинен.

Настоящият състав на В.Търновския апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличие на основанията за възобновяване на делото, намери за установено следното:

С присъда № 27/ 19.12. 2019 г. по НОХД № 198/2018 г. на РС Луковит подсъдимият Л.. В. Й. е признат за виновен в това, че от неустановена дата до 19.01.2018 г. в дома си в с.Торос, област Ловеч държал огнестрелно оръжие - двуцевна гладкоцевна пушка с № 9277283, марка „ИЖ 27 ЕМ“ и 68 бр. патрони, от които 10 бр. патрони кал.7.62 x 54 мм R, 12 бр. патрони кал.8 x 50 mmR Mannlicher, 21 бр. патрони кал. 7.62 x39 мм, 1бр. боен патрон кал. 7.62 x 39 мм, 1бр. патрон кал. 8 x 56 mmR Mannlicher, 6 бр. патрони кал.22 LR, 1бр. патрон кал.9 x 17 мм Short, 1бр. патрон кал. 11.3x36 mmR, 1 бр. патрон кал. 7.62 x 54 mmR, 6 бр. патрони кал. 16/70, 1 бр. патрон 8 x 50 mmR Mannlicher, 7 бр. патрони кал.22 LR и взривно вещество - запалка за ръчна граната М 206 А 2 без да има за това надлежно разрешение по чл.50, ал.1 и ал.3 от ЗОБВВПИ, поради което и на основание чл.339, ал.1във вр. с чл. 54 от НК е осъден на две години лишаване от свобода.

На основание чл. 66, ал. 1 НК е отложено изпълнението на наложеното наказание на подсъдимия Л.Й. лишаване от свобода с изпитателен срок от три години.

На основание чл. 53, ал. 2, б. „а“ от НК двуцевна гладкоцевна пушка с № 9277283 „ИЖ 27 ЕМ“, 61 бр. патрони, от които 9 бр. патрони кал. 7.62 x54 mm R, 11 бр. патрони кал. 8 x50 mm R Mannlicher, 20 бр. патрони кал. 7.62 x 39 мм, 6 бр. патрони кал.22 LR, 1 бр. патрон кал.9x17 мм Short, 1 бр. патрон кал. 11.3x36 mm R, 1 бр. патрон кал. 7.62x54mmR, 4 бр. патрони кал. 16/70, 1 бр. патрон 8 x50mmR Mannlicher, 7 бр. патрони кал.22 LR са отнети в полза на държавата.

Веществените доказателства -едноцевна пушка с предно пълнене с дървен приклад и ложа и 1 бр. патрон 6,5x55 мм Mauser е разпоредено да се върнат на подсъдимия Л.. В. Й..

С присъда № 260005 / 28.10.2020 г. по ВНОХД № 203/2020 г. на Окръжен съд Ловеч е отменена присъда № 27/19.12.2019 г. по НОХД № 198/2018 г. на РС Луковит в частта, с която подсъдимият Л.. В. Й. е признат за виновен в това, че от неустановена дата до 19.01.2018 г. в дома си в с.Торос, област Ловеч държал огнестрелно оръжие - двуцевна гладкоцевна пушка с № 9277283, марка „ИЖ 27 ЕМ“, като е признат за невинен и оправдаван по обвинението в тази част.

Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

На първо място в искането се съдържат упреци към процесуалната и оценъчна дейност на решаващите въззивен и първоинстанционен съд. Посочени са касационни основания по чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК. По съдържанието си доводите са насочени срещу правилността на фактическите констатации на решаващите съдилища, довели до изводите за наличие на съставомерните признаци на престъпния състав по чл.339 ал.1 от НК, както и до осъждането на Л.Й.. В искането се прави оплакване за допусната от решаващите съдилища на неправилна оценка на свидетелските показания, както и за допуснати нарушения на процесуалните правила при приобщаването на иззетите веществени доказателства чрез извършеното претърсване и тяхното съхранение. Това е довело до невярната интерпретация на установените по делото факти, което се явява искане към настоящата инстанция да осъществи самостоятелен доказателствен анализ, като се изключат приобщените веществени доказателства и се направи друг извод, въз основа на който искателят да бъде оправдан по обвинението за извършено престъпление. Всички тези съображения навеждат на очаквания касационната инстанция да достигне до извод за допуснати съществени нарушения в доказателствената дейност най-вече на въззивния съд, като извърши нов анализ на наличните по делото доказателства.

От защитата са направени оплаквания за допуснати нарушения на процесуалните правила при извършеното претърсване в дома на осъдения, при което са иззети намерените боеприпаси, както и за неправилното им завеждане и съхраняване от служител на „КОС“ в РУ на МВР, довело до липсата на идентичност между иззетите боеприпаси и предявените такива като веществени доказателства при провеждане съдебното следствие в хода на първоинстанционното и въззивно производство.

Настоящият състав на Апелативния съд не споделя изложените доводи. При извършената проверка при събирането на писмени, гласни и веществени доказателства и проверката им в хода на наказателното производство не се констатира нарушение от защитата. Извършено е претърсване при условията на чл.161 ал.2 НПК в жилището на осъдения Й., където са намерени огнестрелни оръжия и боеприпаси. Същите са описани в съставения протокол от 19.01.2018 г. като вид, брой, система и калибър. Претърсването е извършено при спазване изискванията на чл.162 ал.1 НПК в присъствието на поемни лица и на лицето, което ползва помещението. При провеждането му са спазени изискванията и на чл.163 НПК. Съставен е протокол, който е подписан от полицейския орган, от поемните лица и присъствалите полицейски служители. По отношение намерените и иззети предмети, е вписано обяснение на Л.Й., че са негови намерените вещи. Патроните са поставени в хартиени пликове, които за запечатани и подписани по съответния ред. Последните са предадени на експерт, на когото е възложено изготвянето на балистичната експертиза. При изготвянето ѝ са индивидуализирани иззетите боеприпаси като брой, вид, калибър и за какво оръжие са предназначени.

От защитата са изтъкнати доводи пред въззивния съд, а така също и пред настоящата инстанция за опорочаване начина им на завеждане в Дневника за отчет на иззетите веществени доказателства на РУ на МВР гр.Луковит и в книгата Инструкция образец 7, както и за неправилното им съхраняването им. В мотивите на присъдата на въззивния съд е даден аргументиран отговор, като правилно е посочено, че е налице съответствие между намерените и иззети боеприпаси с тези, които се съхраняват в РУ на МВР и са предявени на страните в хода на съдебното следствие, както и че са пазени изискванията на Заповед № Из- 2263/06.11.2012 г. на МВР и на Инструкцията за

отчетност на материалните активи на Министерството на вътрешните работи № I-125/2.07.2004 г. Сред приобщените писмени материали, касаещи завеждането и съхранението на вещественни доказателства при разглеждане на делото от въззивния съд, се съдържа разписка за отговорно пазене от 23.04.2018 г. В същата са изброени веществените доказателства по ДП № 24/2018 г. на РУ на МВР Луковит, които са предадени от разследващия полицаи Н.К. на полицейския инспектор КОС Т. М. Д. при РУ на МВР Луковит. В разписката подробно са описани иззетите огнестрелни оръжия и патрони като брой, вид и калибър. Според настоящата инстанция, в случая не са допуснати нарушения на процесуалните правила при извършване действията по приобщаването на намерените и иззети оръжия и боеприпаси от жилището, обитавано от Й.. Настоящият състав на съда счита, че липсват такива нарушения, които да са съществени по своя характер и да налагат изключването им от доказателствения материал. Наведените доводи от защита касаят начина на завеждането и съхраняването им, съгласно цитираните по-горе Заповед и Инструкция. Дори да се приеме, че са допуснати неточности и пропуски, същите не се явяват нарушение на процесуалните правила по приобщаването на веществените доказателства и съответно не е основание за изключването им от доказателствената съвкупност.

Неоснователно се оспорва от осъдения Й. съставомерността на извършеното престъпление по чл. 339, ал. 1 НК. По делото е категорично установено, че включените в предмета на обвинение част от боеприпасите са били за нарезно оръжие, от които 34 бр. различен вид, система и калибър и 21 бр. халосни патрони. Същите са били поставени в метална зелена кутия, която е намерена от полицейските служители в избеното помещение, разположено в частта от наследствения имот, който е бил обитаван от осъдения Й.. В помещението, обособено на негова спалня, са намерени 6 бр. патрони за гладкоцевно оръжие, 7 бр. за малокалибрено нарезно оръжие, 1 бр. за нарезно такова и 1 бр. капсул детонатор за ръчна граната. Осъденият Й. в обясненията си признава, че металната кутия /сандъче/ с патрони му е била донесена от работници от военния завод в гр.Червен бряг, както и че е била негова /л. 96 от НОХД № 198/2018 г. на РС-Луковит/.

В конкретния случай подсъдимият не оспорва факта на намерените и иззети обекти по брой, вид и мястото, на което са държани. Същите са описани в протокола за извършено претърсване, като е посочено и мястото, където са намерени. Обясненията на подсъдимия по този въпрос, дадени в хода на първоинстанционното производство, представляват годно доказателствено средство, което подлежи на внимателна преценка от съда и от него могат да бъдат установени релевантните факти за предмета на делото.

На следващо място осъденият Й.о е имал разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие усп. „ЧЗ“ калибър 12/70 с № 3124760. Същият не е имал такова надлежно разрешение по отношение на намерените и иззети боеприпаси, които са с различен вид и калибър от тези, за които е имал издадено разрешение.

Следователно в случая е налице признание от Й. за това, че металната кутия /сандъче/ с намиращите се в нея описани патрони като брой и вид е била в негово държане. Правилни са изводите на решаващите съдилища, че осъденият е отговорен за държането им без да има съответно разрешение. Формата на изпълнителното деяние е „държане“, при която не се отдава значение на наличието или не на правното основание за установяване на връзката между лицето и боеприпасите. Същата в случая е категорично установена, включително и с негово признание. Спрямо подсъдимия Й.,

обвинението по чл. 339, ал. 1 НК е доказано с обективния факт на държането без надлежно разрешение на боеприпаси, които са намерени в избенното помещение и в друго такова от жилищната сграда, която е обитавал само той. Придобиването и държането както на огнестрелни оръжия, така и на боеприпаси подлежат на особен режим. Осъденият, въпреки че е притежавал разрешително за друго ловно оръжие и е имал знание за специалния режим за неговото държане и отчет, е приел в държане и други боеприпаси, за които е нямал надлежно разрешение.

От защитата са изложени съображения за явно незначителната степен на обществената опасност на деянието, които не могат да бъдат споделени. Конкретното количество боеприпаси, държани от осъдения Й. без надлежно разрешение, не е пренебрежително малко в сравнение с останалите случаи от този вид. Касае се за 68 броя патрони от различен вид и калибър, които са предназначени за огнестрелно оръжие, за които не е притежавал разрешение. Във връзка с начина им на съхранение и намирането при извършеното претърсване са изложени подробни съображения от въззивния съд, които няма причини да не бъдат споделени, както и са съответни на данните по делото. Обект на посегателство в случая са обществените отношения, свързани със законосъобразното държане и съхранение на огнестрелни оръжия и боеприпаси, които отношения са предмет на особено засилена защита, изводима от предвидените от законодателя санкции за отделните състави на престъпленията, които ги засягат, както и от липсата на предвиден „маловажен случай“ на този вид престъпление. Преценката на въззивния съд, че деянието не само формално осъществява признаците на предвиденото в закона престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, но и се характеризира със степен на обществена опасност, която го прави престъпно, следва да бъде преценена като правилна и законосъобразна.

На следващо място е наведено оплакване за явна несправедливост на наложеното наказание по смисъла на чл.348 ал.5 вр. с ал.1 т.3 НПК. Настоящият съдебен състав счита, че са налице основанията за приложение разпоредбата на чл. 55, ал.1 т.1 от НПК при индивидуализиране на наказанието, което следва да понесе подсъдимия и предпоставя възобновяване на производството, съгласно чл. 422, ал.5, пр. 2 от НПК.

Предходната инстанция е посочила правилно смекчаващите отговорността обстоятелства. Това са чистото съдебно минало, добри характеристични данни, влошеното здравословно състояние на подсъдимия, който е пенсионер по болест, както и трудовата му активност. Същият дава обяснения, като съдейства за разкриване на обективната истина.

Настоящият съдебен състав счита, че не са дооценени конкретните особености на деянието, които обуславят неговата по -ниска степен на обществена опасност, както и тази на дееца. Осъденият Й. е с чисто съдебно минало и положителна обществена характеристика. Същият към момента на извършване на деянието е в напреднала възраст. Й. е с влошено здравословно състояние. Същият е полагал обществено полезен труд преди пенсионирането си по болест. Освен чистото му съдебно минало, по отношения на Й. няма данни за извършено от него противообществени прояви. Осъденият е личност вградена в обществото, като инкриминираното деяние се явява изолиран случай в поведението му. На следващо място е необходимо да се отчете, че намереното количество патрони, макар и да не са пренебрежително малко, за да се приложи чл.9 ал.2 НК, не се явява значително като брой. Последното в съвкупност с

останалите смекчаващи вината обстоятелства обуславят значително по-ниска обществена опасност на деянието в сравнение с обичайната такава за този вид престъпления. Сериозното влияние на множеството обстоятелства със смекчаващо значение обуславят извода, че и най-лекото предвидено наказание се явява несъразмерно тежко за извършеното престъпление, тъй като са налице предпоставките на чл.55 ал.1 т.1 НК

По тези съображения наложеното наказание следва да се намали от две години на една година, като по този начин ще се избегне излишна наказателна репресия без да се осуети реализирането на целите по чл. 36 от НК.

Водим от горното и на основание чл. 425, ал.1, т.4 във връзка с чл.422, ал.1, т.5, пр.2 във връзка с чл. 348 , ал.1, т.3 от НПК, Апелативният съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА по реда на възобновяването ПРИСЪДА № 260005 / 28.10.2020 г., постановена по ВНОХД № 203/2020 г. на Окръжен съд Ловеч в частта, с която е потвърдена ПРИСЪДА № 27/19.12.2019 г. по НОХД № 198 /2018 г. на Районен съд Луковит, като намалява при условията на чл. 55, ал.1, т.1 от НК наложеното наказание на подсъдимия Л.. В. Й. за престъплението по чл. 339 ал.1 НК от две години лишаване от свобода на ЕДНА ГОДИНА лишаване от свобода.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Л.. В. Й. за възобновяване на делото в останалата му част.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____